

РЕШЕНИЕ

№ 2622

гр. София, 31.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав, в публично заседание на 04.05.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **7525** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс във връзка с чл.215 от ЗУТ.

Образувано е по жалба на Т. Д. М. от Г.С., подадена чрез административния орган с вх.№94-Т-61/03.08.2009г., срещу заповед №РД-09-96 от 26.07.2007г., издадена от К. на район „С.“, Столична община.. С оспорената заповед кметът на район „С.“ е допуснал прокарване на временен канал през имоти с пл.№№2920 и 1482 по предвидената улична регулация съгласно ЧЗРКП за кв.15а , м.”Д” за изграждане на сградно отклонение, обслужващо УПИ IV-1170,199.

Жалбоподателят оспорва заповедта като незаконосъобразна. Счита, че е постановена при съществени нарушения на административно-производствените правила. Твърди, че съсобствениците на имота не са търсени от лицата, в чиято полза се прокарва временният канал – следователно липсват доказателства, че между тях не е постигнато съгласие, което е предпоставка за издаване на оспорената заповед. Твърди, че не е отсъствал от адреса си и заповедта неправилно е съобщавана по реда на §4 от ЗУТ. Твърди, че не е изготвена оценка на правото на прокарване на отклонение от общите мрежи през неговия имот и не е запалащано обезщетение. Претендира разноски по делото.

Ответникът – кметът на район „С.“ при Столична община, не изразява становище.

Заинтересованото лице «А. К.» О. със седалище и адрес на управление в Г.С., номер от НДР *, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Твърди, че

това е икономически най-изгодният начин за прекарване на отклонението. Сочи, че временният канал е прекаран само с негови средства и се ползва и от други имоти. Претендира разноски.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима. Жалбоподателят е неблагоприятно засегнат от административния акт и има правен интерес от оспорването му. Съгласно разпоредбата на §4 ал.1 от ДР на ЗУТ съобщенията се правят по реда на АПК., а отсъстващите лица се уведомяват чрез залепване на съобщението на имота, за който се отнася актът. Административният орган не е представил доказателства, от които да е видно, че е жалбоподателят е търсен на неговия адрес, но е отсъствал. Неправилно заповедта е съобщена направо чрез залепване на съобщение на имота. По делото е представено влязло в сила съдебно решение №3007 от 06.10.2010г., постановено от Административен съд С. –град, 34 състав, в мотивите на което съдът е приел, че жалбоподателят е узнал на 09.02.2010г. за настоящата заповед, но в 14-дневният срок по чл.149 ал.1 от АПК не е я е оспорил. Цитираното съдебно решение е постановено по жалба срещу друг административен акт- заповед №ДК-10-97/14.07.2009г. нао началника на СРДНСК, и мотивите по него не обвързват настоящия състав на съда. Отделно от това, настоящото производство е образувано по жалба, подадена чрез административния орган на 03.08.2009г., много преди посочената в съдебното решение дата, но административният орган не я е изпратил своевременно в съда. По изложените съображения съдът счита, че жалбата е подадена в срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

От приложената към делото административна преписка и събраните доказателства от фактическа страна се установява следното:

Жалбоподателят Т. Д. М. е съсобственик, съгласно заповед №РД-43-228/25.04.1994г. на К. на Столична община за отмяна на отчуждаване на част от поземлен имот пл.№166 и пл.№167 от кв.3 м.”Д”, идентичен с поземлен имот пл. №1482 от кв.15 м.”Д”, отреден за УПИ III-1482 от кв.15 м.”Д”. Страните не спорят по идентичността на имота.

Заинтересованата страна „А. К.” О. е собственик на УПИ №IV-1170,199 в кв.15а, м.”Д”, съгласно нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот, съставен на 23.04.2007г. от нотариус А Д, и вписан в Службата по вписванията под акт №133 том LXI дело №.987 вх.рег.№25122/2007г.

За имотите е одобрен ЧЗРКП със заповед №РД-09-50-133/30.03.1998г. на главния архитект на С..

Производството пред административния орган е започнало по молба на заинтересованото лице с вх.№26-00-73/10.07.2007г.

Страните не спорят, че за прекарване на канала това е единственото и най-целесъобразното техническо решение. Ответникът и заинтересованото лице не ангажират доказателства, от които да се установи, че не е постигнато съгласие със съсобствениците на имот пл.№1482 за прокарване на временен канал, а няма и наведени такива твърдения. Ответникът не е извършил оценка на правото на прокарване на отклонението и към датата на издаване на оспорената заповед, както и към днешна дата неговата цена не е заплатена на жалбоподателя. Към настоящия

момент сградното отклонение е реализирано и въведено в експлоатация.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните изводи:

Оспорената заповед е издадена от компетентния административен орган в установената форма, но в нарушение на административно-производствените правила и на материалноправните разпоредби на закона.

Правото на прокарване на отклонения от мрежи и съоръжения през чужди поземлени имоти се учредява със заповед на К. на общината по реда на чл.193 ал.3 и ал.8 от ЗУТ при кумулативното наличие на следните предпоставки: 1/ не е постигнато съгласие между собствениците на поземлените имоти; 2/друго техническо решение е явно икономически нецелесъобразно; 3/ цената на учреденото право е определена по реда на чл.210 от ЗУТ и е заплатена преди издаване на заповедта.

От посочените в закона предпоставки към момента на издаване на заповедта е била налице единствено втората. От участие на страните в съдебното производство се установява, че съгласие между тях не е постигнато и в последствие.

Заповедта е незаконосъобразна и следва да бъде отменена, а преписката да се върне на административния орган за ново разглеждане и произнасяне след спазване на процедурата по чл.193 ал.8 от ЗУТ.

При този изход на спора направените по делото разноси са в тежест на ответника. Ответникът следва да заплати на жалбоподателя сумата 10 лева, представляваща внесената държавна такса за обжалване на заповедта. Жалбоподателят не е представил доказателства за извършени други разноси.

По изложените съображения и на основание чл.172 ал.2, чл.173 ал.2 и чл.143 ал.1 от АПК Административен съд С.-град, II отделение, 38-ми състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ заповед №РД-09-96 от 26.07.2007г., издадена от К. на район „С.”, Столична община.

ВРЪЩА административната преписка на К. на район „С.” при Столична община за ново разглеждане при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона съобразно мотивите на съдебното решение.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Т. Д. М. сумата 10 /десет/ лева, представляваща разноси по делото.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ:

